

Regler indeholdes i dettes følgende Paragrafer. Det maa i Øvrigt være et Formaal nærmere at bestemme, hvilke Udbetalinger der saaledes kan afholdes efter Finantsaarets Udløb, for at afskjære det Misbrug, at Finantsaaret i Gjerningen faar 5 Kvartaler. Hertil er føjet første Stykke i § 6 med en Redaktionsændring.

Til § 5.

Udelabelsen af §§ 2—4 i Ministeriets Udkast vil ved Siden af andre Hensyn nødvendigvis være en noget udførligere Udvikling af de enkelte Stykker i denne Paragraf; man har derfor anset det for rigtigt at dele den, hvilket ikke har kunnet udføres hensigtsmæssigt uden ved at dele den i 5 Paragrafer.

Til første Stykke svarer § 3 af ovenstaaende „Udkast“.

Til andet Stykke § 4. Denne har modtaget den Udvidelse, der er en Følge af de i Skrivelsen til Finantsministeriet udtalte Anskuelser. Hertil er det fundet nødvendigt (i andet og tredje Stykke) at føie Bestemmelser om ikke bevilgede Indtægter og Udgifter. Endelig er det fundet rigtigt at udtale, at i Budgetregnskabet bør (fjerde Stykke) udstedt Anvisning anses lige med Betaling, og ved en særlig Bestemmelse at vedligeholde den i 1851 indførte Postering af visse Indtægter i Sæd (femte Stykke). Jfr. f. Ex. Statsrevisionens Betænkninger over Universitetets og Kommunitetets Kornindtægter.

Til tredje Stykke i Ministeriets Forslag svarer ovenstaaende § 5. Man finder her ved Anledning til at omtale det til Kasseregnskabet sig sluttende Restancerregnskab. Saaledes som dette nu gives i Statsregnskabet, er det meget indviklet og vistnok kun forstaaeligt for de Færreste. Dette hidrører især derfra, at Indbetalinger og Udbetalinger i Tiden mellem 1ste April og 30te Juni vedkommende det udløbne Finantsaar blandes ind i Fremstillingen og betragtes som Restanceberigtigelser. Men naar der — som ogsaa ifølge Mini-

steriets Forslag — gives udtrykkelig Lovhjemmel for Supplementperioden, synes der ialtsald ikke at kunne være tilstrækkelig Grund til at opføre Betalinger i denne paa den anførte Maade. I det „Udkast“ bruger Ordene „Regnskabets Afslutning“, har man derved tænkt at ophæve Grændsen mellem Betalingerne i selve Finantsaaret og i Supplementperioden. Foraaaviddt det iøvrigt kan have nogen Interesse at vide, om Betalingerne ere iværksatte i selve Aaret eller først i Supplementperioden, vil fornøden Oplysning havees, naar det i en Note, eller paa hvilken Maade man maatte vælge, meddeles, hvor Meget der for hvert Ministeriums Vedkommende er betalt i Supplementperioden.

I de tidligere Fællesministerier benyttedes tildels endnu en Hensættelse af bevilgede, men ikke forbrugte Beløb paa „Udgiftsrestancekonto“, hvorved de holdes disponible til fremtidige Betalinger i Bevillingens Diemed. I lignende Tilfælde søges under de andre Ministerier en Fornyelse af Bevillingen, som oftest ved Tillegsbevillingen for det følgende Aar. For at en ensartet Fremgangsmaade kan opnaas paa hele Finantslovens Omraade, maa man anse det for rettest at lade hin „Udgiftsrestancekonto“ bortfalde for Fremtiden. Derimod bør der formentlig ikke gjøres nogen Indskrænkning med Hensyn til den Benyttelse af Udgifts- og Indtægtsrestancekonto, hvorved faste kontraktmæssige eller dermed ligestillede Summer i Budgetregnskabet betragtes som betalte; det vilde imidlertid være ønskeligt, at en ensartet Fremgangsmaade i denne Henseende indførtes i alle Regnskaber, hvilket ikke nu finder Sted.

Med Hensyn til Versureregnskabet henvises til, hvad ovenfor er bemærket.

Til fjerde Stykke af § 5, som angaar Kapitalregnskabet, svarer „Udkastets“ § 6, kun med den Forandring, at en Meddelelse om Tilgang og Afgang i Aarets Løb udtrykkelig er udhævet.

Til sidste Stykke i § 5 svarer endelig „Udkastets“ § 7 ordret.